

THIÊN (GIẢ)

CÔNG ÁN

Tâm em lạnh như câu kinh phổ độ
Tôi về yêu như đốn ngộ án thiên
Trong thoáng chốc tôi, em và vũ trụ
Bồng dòn lặn thành một khối tình nguyên

CHÂN THÂN

Đêm nay không biết trăng mười mấy
Mà giữa lòng ta bồng sáng trưng
Bồng ngát mùi hương lừng cổ đại
Khi em vừa khỏa tấm lưng thon

LỆ BỒ TÁT

Ta đã yêu nhau từ một bận
Từ buổi hừng đông tịch mịch hồng
Từ buổi cồn dâu thành biển động
Từ trăm năm, có cũng là không

Ta đã chờ nhau giữa mịt mù
Khi ngày mất tích đêm thất tung
Khi năm khánh kiệt, đời tuyết tận
Em bồ tát khóc, lệ bao dung

Em chính là mây đã hóa thân
Theo mưa phổ độ xuống hồng trần
Rưới nhau riêng giọt cam lồ trắng
Làm nở trong ta đóa dịu dàng

ĐÁO BỈ NGẠN

Cám ơn em đã vì ta trau chuốt
Đã vì ta diễm lệ thịt da ngà
Đã vì ta rướm rướm cỏ hoa
Đã vì ta mướt mà nhiệt đới

Cám ơn em đã vì ta máy động
Đã vì ta luống cuống những đường cong
Đã vì ta mở hé cõi vô cùng
Cho ta thấu mình lộn kiếp

Cám ơn em đã vì ta nồng nả
Đã vì ta ràn rụa giọt thâm ân
Đã vì ta độ lượng ân cần
Đã vì ta đáo ngạn

CHÁNH QUẢ

Em chứng quả bồ tát
Cho lòng anh quy y
Nguyện hai thân nhập một
Sá gì mớ xiêm y
Trả lại đời, giả tưởng
Đốn ngộ giữa thân ghì.

CAO VỊ KHANH